

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. 3. An Uxor propter adulterium viri, secuto divortio, lucretur donationem propter nuptias?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](#)

§. 2.

*An Uxor adultera, facto divorcio,
amittat bona parapherna?*

1599. Affirmativam sequitur Gloss. in c. Plerumq. V. dotalitium. de donat. inter virum & uxorem; Julius Clarus lib. 5. sentent. §. adulterium. num. 15. dicens: esse communem sententiam; & alii; sed reætius, & probabilius negatur. Ratio illorum est ex cit. c. Plerumq., ubi expressè dicitur, quod adultera, vel sponsa, metu poenæ ob admissam fornicationem, vel per sententiam separata à viro, nec reconciliata, non possit repetere dotem, vel dotalitium, ubi per hoc intelligi volunt parapherna. Verum, dotalitium non significat bona parapherna, sed donationem ad nuptias; ac, ut notat Sanchez l. 6. hic D. 1. num. 1. idem est, ac sponsalitia largitas, quæ fit à Sponso Sponsa ob spem futuri matrimonii; ergo ex eo texu non probatur, adulteram facto divorcio perdere bona parapherna; cum hæc non nisi valde impropriè veniant sub nomine dotalitii, & in ptenis verba strictè accipienda sint. Cæterum magis placet expositiō, quæ per dotalitium intelligit donationem, non ad, sed propter nuptias, de qua n. seq. ut etiam insinuat ibidem Sanchez cit. & sequitur Engl in Coll. Juris Can. lib. 4. Tit. 20. num. 15. hinc rectius omnino dicitur, Uxorem, secuto divorcio, causâ adulterii, præter dotem non amittere bona sua parapherna, nec sponsalitiam largitatem, ut dicemus infia; sed donationem propter nuptias, eo cap. dotalitii nomine significatam; de quo loquitur c. plerumq.

§. 3.

*An Uxor propter adulterium viri,
secuto divorcio, lucretur donationem
propter nuptias?*

1600. Per donationem propter nuptias hic cum Haunoldo tom. 1. tr. 4. num. 346. intelligimus contra dotem in assecurationem dotis; & videtur esse id, quod Pragmatici vocant doarium, seu pars bonorum mariti, ex consuetudine, vel conventio-

ne mulieri assignata, ut eam pro dote habeat obligatam, & post mortem maniri eam lucretur quoad proprietatem, vel usumfructum. Advertendum autem, naturale dominium contra dotis manere penes maritum; sicut diximus, naturale dominium dotis manere penes Uxorem, si viro eam non dedit ad emptionem: c. vtile autem (ita ut illi rei vindicatio competat) probabilius penes Uxorem, ut colligitur ex Novella. 61. Ut immobilia ante nuptialis donationis; ubi cavetur, ut immobilia ante nuptialis donationis, nec hypotheca dentur, nec omnino alienentur à viro, ne quidem consentient Uxore, nif postea fieri possit Uxori satisfactio. Causa redditur, ne illi exinde fiat omnibus mundis inadibilis vindicatio, aut difficultas. Etsi autem verum sit, quod Uxor, ratione dotis, habeat tacitam hypothecam in bonis mariti, vi cuius præferatur religiosi mariti creditoribus, licet anterioris temporis privilegio vallati. L. 12. §. 1. C. qui potiores in pignor. licet habeant hypothecam etiam expressam (nam creditor, cuius pecunia res empta, vel reparata est, præcedit alios creditores, habentes hypothecam expressam, ex L. 5. ff. qui potiores; & L. 7. C. eod.) Uxor tamen vitæca hypotheca, ratione suæ dotis, præcedit creditorem, cuius pecunia res empta, vel reparata est, ut expressè dicitur in Novell. 97. c. 3. ubi Imperator ad hanc quæstionem respondens ait: plurimum super his cogitantes, non inventimus, mulierem justè existentem, cedere aliquanti privilegedio; ergo mulier vitæca hypotheca, ratione dotis, præcedit alios Creditores etiam habentes hypothecam expressam. Nam si vinco vincentem te, multò magis te vincere debeo per L. 14. §. 3. ff. de divers. & temporal. p. script.

At licet verum sit, quod Uxor, vitæca hypotheca, ratione dotis, præferatur omnibus Creditoribus mariti, etiam anterioris temporis privilegio vallatis, ac etiam expressam hypothecam habentibus: id tamen fallit in tribus casibus. Primus secundum aliquos est in expensis funeralib. Nam causa funeris præfatur causa dotis

ne contra omnem humanitatem cadavera insepulta jaceant. L. 45. ff. de Religiosis, & sumpt. fun. Secundus, si *Primipilus* (seu Centurio, & annonae inter milites distribuenda Praefectus) qui ratione munieris sui obligatur Fisco, conveniatur ratione mala administrationis. Nam in hoc casu Fiscus praecedit causam dotis; quia non tantum res *Primipili*, sed etiam dos Uxor ex primipilari administratione obligantur tacite Fisco per L. 4. C. in quibus causis pignus tacite contrabatur. Tertius est, quando cum Noverca concurrent liberi prioris matrimonii in exactione dotis. Nam praeferuntur Novercae habenti pariter hypothecam tacitam, ratione dotis, in bonis mariti. L. 12. C. qui potiores. §. 1. Vers. Exceptis. Unde, quando L. unic. C. de privilegio dotis, dicitur, privilegium dotis, quo mulieres utuntur inactione de dote, ad heredem non transire, intelligitur de extraneo; non autem, de descendantibus, ut clarum sit ex cit. L. 12. junct. Gloss.

1602. Nec etiam obstat, quod privilegia personalia non transeant ad heredes, etiam liberos. Nam hoc intelligitur de his, quae persona conceduntur ratione sui praecise; non, quae intuita liberorum; Quia, licet beneficium competentiae simpliciter negetur heredibus. L. 12. ff. Soluto: intelligitur tamen solum de extraneis, non autem de liberis, seu descendantibus, ut colligatur L. 18. ibid. & Gloss. in cit. L. 12. V. Heredi, quod exponit, de herede extraneo; non, sicut.

1603. Ex his colliges, quando L. 79. C. de Jure dotium dicitur, mulicrem propter tacitam hypothecam ratione dotis, ita passeres (mariti) vindicare, vel a creditoribus posterioribus, vel ab aliis, qui non potiora jura, legibus, haberè noscuntur, per habentes potiora jura non intelligi habentes hypothecam expressam; sed, causam *Primipili*, cum reliquis duobus casibus num. 1601. Et ratio est, quia hypotheca legalis, per multis, est tantum tacita; ergo si mulier postponi deberet habentibus legalem hypothecam, postponi deberet etiam habentibus hypothecam tacitam, quod non admittitur; praeterquam quod ex contraria aliqui sentiant,

hypothecam expressam esse ab homine; non autem à lege; his praemissis:

Resp. ad questionem initio propo- 1604.
sitam, quod Uxor omnino, propter viri adulterium, non tantum recuperet dotem, sed etiam lucretur donationem propter nuptias, ut habetur L. consensu. 8. §. Si qua igitur; & §. Si verè causam. C. de Repudiis. Authent. Ut liceat mariti. §. quia plurimas. Hoc tamen intellige, ut, si Uxor, & maritus habent liberos ex eodem, vel alio matrimonio, nec maritus lucretur dotem, nec Uxor donationem propter nuptias; sed ista reserventur liberis adulteræ post mortem Uxor; viro, dum vivit, habente usumfructum, spectato jure communi, ut bene probat Bart. lib. 2. p. 1. num. 62. ff. Soluto matrimoni.

§. 4.

An, lite divortii pendente, teneatur vir uxori prestare alimenta?

Resp. Secundum aliquos virum te- 1605.
neri alimenta præstare Uxor adulteræ, etiam facta thori separatione, quia non definit esse Uxor; sic Jul. Clar. lib. 5. §. adulterium. Vers. factio autem; secundum alios, si vir rejecit eam propter adulterium non notorium; sic Rosella. V. divortium. num. 11. Tabiena. q. 11. num. 12. & alii; secus, si propter notorium: ita Sundus de alimento. t. 1. q. 118. num. 5. & t. 7. & q. 16. Ceterum, in foro externo, ante sententiam, de mulieris adulterio, sicut non permititur ei vir negare coniugale obsequium, sic nec negare alimenta, & expensas litis. Quia, licet innocens propter adulterium alterius possit nocenterem private omni jure maritali, factio divortio per sententiam, cum tamen ea privatio sit poena, & hæc petat sententiam, saltem declaratoriam criminis in foro externo, ut docet communis cum Sanchez. I. 10. D. 8. num. 13. non poterit ei, pendente lite, necessaria justè negare.

Nec obstat, quod Uxor non possit 1606.
repellere dotem, si sponte recessit à viro, metu poenæ ob fornicationem à se commissam; vel vir, ubi notorium est adulterium, possit eam, propriâ autoritate, expellere. Nam ex hoc non sequitur,

Ecc 2

virum,